

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Aesopi Phrygis Fabulae Graece et Latine

Aesopus

Basileae, 1606

Gabrae graeci tetrasticha

[urn:nbn:de:bsz:31-112322](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-112322)

ΓΑΒΡΙΟΥ ΕΛΛΗΝΟΣ

τετράστιχα.

Περὶ αὐθρόπης καὶ λιθίνης

Λιοντίου.

Ανδρὲς ποσὶν πᾶσι τοῖς ἰσχυροῦσι λέων.
 Καί τις λιοντί φησι, πῶς ἰχθὺ βλέπεις;
 Ἄλλ' εἰ λιοντίου, ἄπειρ' ἴδουσαν γλύφει.
 Πῶδες ἄρ' ἄδδ' ὄντας αὐθρόπης λιθίνης.

Επιμύθιον, ὅτι ἐπ' ἀρίστη καὶ δειῶ σιμύ-
 νουσα.

Περὶ Λιοντίου ἰοιμοκελεύου καὶ

Μυῖου.

Λιοντίου ἐκνόστην ἰοιμοκελεύου καὶ χύνου καὶ μέσου
 Διδρακμῶν μύου, ἐς δ' αὖτις σιμύου.
 Γυλᾶ δ' ἀλώπηξ, καὶ Λέων ἀπικρίθη.
 Οὐ μὲν πρὸς μῆρας, πῶς ἴδου δ' ἀνὰ τρίπῳ.

Επιμύθιον, ὅτι ἐ δειῶ καὶ μικρὰν περιφάνησιν
 ἰοιμοκελεύου.

GABRIÆ GRÆCI

Tetraſticha.

De Homine & Leone
lapideo. 1

VIRI pedibus calcabatur lapideus Leo.
Et quidam Leoni, Robur, inqt, intueris?
At ſi Leones, ait ille, ſciuiſſent ſcalpere,
Multos vidiffes eſſe homines lapides.

AFFABULATIO, *Quòd non oporteat inflari
virtute,*

De Leone dormiente &
Mure. 2

Leone dormiente, per mediam ceryicem
Percurrit Muſ. Is autem ſurrexit ilicò.
Ridet Vulpes, ac Leo reſpondit:
Non timeo, ſed interrompo iter.

AFFAB. *Quòd non oporteat nè paruum qui-
dem conſemptum negligere.*

y

Περὶ Λιούθου καὶ Κόπρου καὶ
Γυπῶν.

Λίον μάχην ἔσται πρὸς πόλιν Λαίπρον,
Γύπτον δ' ἀναδινιστόπισσον πλὴν ἔχον,
Βρῆσιν ἢ ἤτηθεντα ποιῆσαι τάχα.
Φίλος δ' ὀρώσθ' ἄσχετον ἢ ἰκκίδων.

Ἐπιμύθιον, ὅτι οὐ δὴ ἀλλοτρίοις λαμοῖς ἐπι-
χάραται.

Περὶ Δορνάδου καὶ Λιούθου θυμωθέντων
Λιούθου δεσπῆς ὡς ἴδεν μεμνῆτα,
Ὡ μοῖρα θυρῶν, ἦ κεν, ἀθλιωτάτη.
Εἰ σφραγισθῆναι, Δυσκασίαν δ' ἄλιον,
Πῶς νῦν μωροῖς ἐμπεσὼν λακρόων δόμοις;
Ἐπιμύθιον, ὅτι ἕξοσιαν ἔχουσα, οὐ δὴ θυ-
μῶσθε.

Περὶ Λιούθου, Ονυ, Αλλόπιου.

Λίον, ἄνθρωπος, μερδῶ τε, πρὸς Θύραν ἴον.
Ονυ ἢ ταύτην εἰς τρίτον Διδασμῆος,
Λίον λαΐσιν πρᾶξι. Ἰερδῶ ἢ πῶλον
Ἐνεμῶν αὐτῶ, σφραγιδαῶν δ' ἕξον.

Ἐπιμύθιον, ὅτι δὴ ἕξ ἄν πάχουσι ἰτρίαι, πᾶ-
σιν ἄνδρα.

FABVLÆ.

337

De Leone, & Apro, &
Vulturibus.

3

Leo pugnā aliquñ paravit aduersus Aprum.
Vultures verò semper speculabantur litem,
Ve devorarent statim, qui vinceretur.
Sed amicis iisdem visis, frustrati sunt spe.

AFFABULATIO, *Quòd non oporteat alienis
malis letari.*

De Caprea & Leone furente.

4

Leonem Caprea ut vidit furentem,
O fatum ferarum, ait, miserimum,
Si compos mentis, intolerabilis es Leo,
Quòd nunc furens non plena facies lacrymarū?

AFFAB. *Quòd non oporteat eum, qui potestate
habet, excandescere.*

De Leone, Asino, Vulpe.

5

Leo, Asinus, Vulpesq;, ad prædam iere.
In tres partes eam quum Asinus divisisset,
A Leone dilaceratus est. at Vulpes plus
Ei tribuit, edocta ab Asino.

AFFABULATIO, *Quòd ex iis, que alii pa-
simur, doceri oporteat.*

Y 2

Περὶ ὄνου βασιλέου ὁ ἰδίων.

Ωμοὶ ἐν ὁ παρήγειν ἀργυροῦ βρίστας,
 Ὅπρ' σιωπῶν πᾶς τις αὐ' ἐπροσκύβει.
 Τύφω δ' ἐπαρθεὶς, μὴ δίδωρ μόνον ἐν ὁ.
 Ηκισμ, δ' ἰδὲς σὺ, τ' ἰδὲς δ' ἄγεις.

Επιμύθιον, ὅτι τὸς ἐν ἀξιώμασι τιμημένους δὲ γι-
 νόσκειν, ὅτι ἀνθρώποι ἴστω.

Περὶ παιδὸς ἰδίων ὁ
 σπλάγγνα.

Βοῦ φαγῶν πᾶς εἰς ἰερτίν ἰγνατα,
 Ὅϊμοὶ λίκλυ' εἰς σπλάγγνα, μᾶτρ', ἐκχίω.
 Ἡ δ' αὐ' γιλῶσα, μὴ φεβὲ τίνου, ἴφα.
 Τῶν σῶν γλ' ἐλθρ, ἀλλ' ἴμας ἀκρίτων.

Επιμύθιον, ὅτι δὲ τὰ δάδρια ἀντιτίθειν, καὶ
 μὴ γοργύθειν.

Περὶ ἀλώπεκος καὶ βᾶτος.

Φραγμὲς ἀλώπεξ ἐπ' ἐβάνειν δίδωρ,
 Ὀλιδάουσα, καὶ βᾶτος δὲ δραγμῆς.
 Ἐφ' ὅσ' ὠίδμα, λειδορᾶ ἢ τίνω βᾶτος.
 Πήριφ' σιωπῶν, μὴ μί σὺρ, λείν ὁ φάτο.

Επιμύθιον, πρὸς τὸς τὰ ἰαίτων ἰκανὰ σιωπῶνται,
 πᾶ ἢ τ' ἴν' ὄκνη καὶ ηγορεύεται.

De Asino gestante simulacrum. 6

Humeris Asin⁹ gestabat simulacrū argēteū,
 Quod unusquisq; occurrens adorabat.
 Superbiâ verò clatus, nolens manere Asinus,
 Audivit, Non es tu Deus, sed fers Deum.

AFFAB. *Quòd oporteat eos, qui in dignitatib.
 constituti sunt, cognoscere, se esse homines.*

De Puerò comedente

intestina. 7

Bovis puer festo die cūm comedi sset viscera.
 Hei mihi clamabat, q̄ intestina effundo mater.
 Hæc ridendo ait, Nè timeas fili:
 Non. n. ex tuis quicquam, sed vomis ex alienis.

AFFAB. *Quòd oporteat aliena resistere, &
 non murmurare.*

De Vulpe, & Rubo. 8

Sepem Vulpes transilire voluit,
 Lapsa, ac Rubo innixa,
 Percussa planta, convicia dicebat Rubo.
 Increpa te ipsam, non me, ille ait.

AFFAB. *Adversus eos, qui sua tacent vitia, &
 aliena reprehendunt.*

Περὶ Κώνησθου καὶ Τάυρου.

Κώνησθου καὶ Τάυρου πρὸς τὴν ἐκείνην τὰς ἀνάγκων.

Ὁν τὸν ἐκείνην, ἐπὶ ἐκείνην τὰς ἀνάγκων.

Ἡμεῖς δ' ἄσπερ ἐκείνην καὶ τὴν ἐκείνην.

Ὁν τὸν ἢ μὴ τὴν ἐκείνην ἀνάγκων τὰς ἀνάγκων.

Ἐπιμύθιον, πρὸς τὸς λογισμολύς ἐκείνης ἀνάγκων ἢ
σοφίας, ἢ διωκτικῆς φρονίμου, καὶ ἄλλων ἢ.

Περὶ Ἐλάφου καὶ Ἀμπέλου.

Ἐλάφου ἐξήλασται οἱ ἐκείνην.

Ἡ τις διασείας ἀμπέλου ἀπεκρύβη,

τὰ φόντα βιβλίονα οὗ τὸ ἀμπέλου,

Κωπηγίσιον ἐν δόκιμῳ ἐκείνην.

Ἐπιμύθιον, πρὸς τὸς λακοποιουῦντας τὸς αὐτῶν
δύβριτας.

Περὶ Ὀφείως καὶ Γεωργίου.

Ὁ φῶν ἔλαμψεν αὐτὸν ἐκείνην καὶ τὴν
πλάτῃν, πῆρται τε χίαντα, καὶ φῶν ἔλαμψεν.

Ὁφῶν δὲ φῶν τῶν γένεισιν συμβάσεις,

Ἐως οὐ τῆρται τὴν δ' ἐγὼ πῆρται βλέπει;

Ἐπιμύθιον, ἐπὶ αἰ μεγάλας ἐχθρας ἀδελφικῆς
αἰσῆς.

De Culice & Tauro.

9

Culex olim in cornu Tauri sedebat,
 Quem dicere iussit, an se volare velit.
 Audivit v., quemadmodū nō noverat sedentē,
 Itaq; neq; evolantem sentiret.

AFF. *Adversus eos, qui volunt esse sapientes,
 potētē esse, aut prudentes, nec sunt.*

De Cerva & Vite.

10

Cervam persequēbantur Venatores,
 Quæ densis in vitibus delituit.
 Sed folia vitium cām comederet,
 Venatoribus jure præda fuit.

AFFAB. *Adversus eos, qui malè faciunt bea-
 nefactoribus suis.*

De Serpente & Agri-
cola.

11

Serpentem quis pro filii interitu
 Percussurus, petramq; scidit, & amare volebat,
 Sed ait Serpens, quomodò fiet cōventiones,
 Quandiū tu turbam hanc, ego lapidem video.

AFFABULATIO, *Magnas inimicitias esse in-
 reconciliabiles.*

Πρὸς Παιδὸς ἐξ Σκοπίου.

Ὡς ἀκριδᾶς θέρσιν πᾶσι τις, σκερπίω
 Πρότανε χάρας· ὃς ἤ, μὴ φάσσει, ἔφη
 Ὡς ἔγι με φάσσειας ἐν λιλπωρ σίνωρ,
 καὶ τὰς ἀλλοδαῖς ἱμνιόσεις ἀκριδᾶς.

Επιμύδιον, ὅτι αἰῶνιαι ἀνδράποισι μὴ συμ-
 μίγνυθᾶς.

Πρὸς Σὺς ἡγεὶ Μυῖς.

Σὺς ἄλλή τις μὴ ἔργον ἔστ' ἀσπίας.
 Οὐς χαλκίος βλιπούβος, ἔσπισαν γύλωρ.
 Ο μὺς δ' ἔτι σῶν, εἴπι μίγος διακρύωρ,
 Ὡς ὄλι σὺ δυνάσθεις ἕωρ τρίφειν ἔνας.

Επιμύδιον, πρὸς τὸς τὰ ἐαυτῶν παραπτόματα πα-
 γαβλιπούβας, τὰ ἢ ἔτι εἰρη γελῶντας.

Πρὸς Οὐς ἡγεὶ Λεοντῆς.

Ἐργον λίσθη δίσμα τοῖς ἄμοις ἔνθη,
 Ἡύχη λίωρ εἶναι τις αἰπόλος βλιπωρ.
 Ἐπὸ ἢ γυμνὸς εἰ λεοντῆς σὺρῆθᾶς,
 Τότερον μύλων ἱμνησι τ' ἀταξίας.

Επιμύδιον. Ο μὺς δ' ἄλλοι, ὅτι αἰ παρ' ἄξιαν
 τῆμα ταχίγα λύνθη.

Cum
 Porrig
 Nam fi
 Veras q
 A

Sus q
 Quos vi
 Mus ven
 Ne unu
 A

Leon
 lactaba
 Sed ubi
 Pistrinu
 A

De Puerō & Scorpio. 12

Cùm Locustas cepisset Puer qdā: Scorpioni
 Porrigebat manus. is autem, nē attigeris, ait:
 Nam si me tetigeris, suspirando ex sinu
 Veras quoq; Locustas abjicies.

AFFABULATIO, *Cum malis hominibus con-
 versari non oportere.*

De Sue & Mure. 13

Sus qdā Murē trahebat ad sedandā esuriem,
 Quos videntes fabri ferrarii riserunt.
 Mus verò adhuc vivens ait lacrymarum plen^o,
 Nē unum quidē potestis pascere Suem?

AFF. *Adversus eos, qui suos casus negligunt,
 alienos verò derident.*

De Asino & Pelle Leonis. 14

Leonis pellem humeris ferens Asinus,
 Iactabat se esse Leonē quēpiā, vidēs caprarios.
 Sed ubi sine Leonis inventus est pelle,
 Pistrinum eum memorē turbationis reddidit.

AFFAB. *Fabula significat, Immeritos ho-
 nores quān-primū subvi.*

Πόρι Τράγω καὶ Αικιλίω.

Τράγω προσάπην αἰκίλιω, βλαπίεις σὺ με
 Κέρου τὰ φύλα. μὴ γὰρ ἀκίσι χλοῖς;
 ὅσον γὰρ ἀμ βλάψαις, δὴρῶσω τάχα
 Πρὸς θυσίαν σὺν εἰς θεὸς οἶνον βλύσαι.

Επιμύδιον. ὅτι ποικίλεις θύλων τις ἀδινῶν τινα,
 ὠφιλῆ αὐτόν.

Πόρι Ἀνδρὸς καὶ Γαλῶς γυναικός.

Ἀνδρὸς γαλῶν γυναικῶν πρὸς δόμους ἀγῆ,
 Παρῶν ἢ λώπαις, εἰς ἰοβῆν ἔ γάμω.
 Νύμφη ἢ μὴ βλήψαις, σὺν σῆνι τάχα
 Δίωκε τῶτον, μὴ τραπέσαι τῶν φύσιν.

Επιμύδιον. ὅτι τὸ ἐκ φύσεως ὄν, ἢ μητρὸς
 πηθ.

Πόρι Δερμάδω τῆσ ἔ ποικίλεις ληπίτιλῶ
 μιμφομελῆς.

Βηγαῖς ὄρῶσω δερμάς αὐτῆσ τοι θῆον,
 Διπῶς ποδῶσ μιμῶτω, χῆρι δ' εἰς λῆρα.
 Δίωρ δ' ἰπὰ δίωκε, τῶτες ἡγάπα,
 Κίρα ληδουβρίσσα, θύρας ὡς πάγλω.

Επιμύδιον, ἔτι ποικίλεις τις ὠφιλῆσ, ἔξ ὧν δινῶ
 βλάψαισ.

Πόρι

Hirc
 Tonder
 Quam
 Ad ma
 A

Vir F
 Adfuit
 Sponfa
 Eum pe
 A

De

In fon
 Tenas
 Cum y. I
 Corua
 A f
 9

De Hirco & Vite.

15

Hircum vitis allo cura est, Offendis tu me
Tondens folia. nūmnam non est herba?

Quamvis etiam nocueris, inveniam statim

Ad maculationē tui ergā deos, vinū ut scaturiat,

AFFAB. *Quòd plerunq; volens quis aliquem
injuriā afficere, jures eum.*

De Viro & Fele uxore.

16

Vir Felem uxorem in dōmum duxit,

Adfuit Venus in nuptiarum solennitate,

Sponsa verò viso Mure, contenta celeritate

Eum persecuta est, non mutatā naturā.

AFFABUL. *Quòd id quod à natura est, non
transmutatur.*

De Caprea reprehendente pedum
tenuitatem.

17

In fontibus suam imaginem videns Caprea,

Tenues carpebat pedes, sed gaudebat cornib⁹.

Cū v. Leo persecutus est ipsam, eos amabat,

Cornua reprehendens, ut prædæ laqueum.

AFFABUL. *Quòd plerunq; quā juratur ex
quibus videtur laedi.*

De

Πρὸς Ἀλώπεικον καὶ Σταφυλῆς.

Κερδὸ βότριν βλέψα μακρᾶς ἀμπέλης,
 Πρὸς ὕψος ἔβη, καὶ λιμνῶσα ποταμῆς
 Ἐλαρ ἀπάπι, πρὸς δ' ἰαυλὴν ταῦτ' ἔφη,
 Μὴ λιμνὴ, φάγες ἀφανίσειν μάλα.

Επιμύθιον, πρὸς τὸς ποιητάς τῶν ἀνύγκων
 φιλοσημίαν.

Πρὸς Κίρανον καὶ Ἀλώπεικον.

Τυρὸν λίραξ ἰδανὴ, λιρδὸν δ' ἠπάτας
 Εἰ γλώσσῳ ἀχθῶ, λιμνὴ δ' ἔρως μεγάλας.
 Εὐδὸς δ' ἰ τῆτον ρίψεν, ἢ δ' αὐτὸν φάγειν,
 Ἐχας λίραξ ἀπαῖτα, νοῦν κῆρσαι μόνον.

Επιμύθιον, πρὸς τὸς ἰδιὸς Ἰωλακείας καὶ
 γουίνας.

Περὶ Βατραχίων καὶ Ἠλῆς.

Γάμοις ἔχαιρον βάτραχοι τ' Ἠλῆς,
 Καὶ τις πρὸς αὐτὰς ἀπηνῶσθερον γίνετον.
 Εἰ γὰρ μόνος τρέμοι μὲν αὐγὰς Ἠλῆς,
 Τίς, ἢ γι τικνώσει, τῆτον βατράχου;

Επιμύθιον, πρὸς τὸς ἰδιὸς βλάβη ἀγνοσίας
 καίρουίνας.

Περὶ

Vulpes
 In altu ele
 Vi capere
 Nè labora
 AFF
 /

Casū
 Silingā h
 Continuo
 Habes Co
 AF
 d

Obnu
 Quzdam
 Nam si fol
 Sigenueci
 AFF
 ign

De Vulpe & Vva.

18

Vulpes racemum proceræ videns vitis,
In altū elevabatur: cūmq; sæpè laborasset (est,
Vt caperet, defatigata est: sed secum hæc locuta
Nè labora, acini uvæ exacerbescūt admodūm.

AFFAB. *In eos, qui de necessitate voluntatem
faciunt.*

De Corvo & Vulpe.

19

Cascū corv^o mordebat, sed Vulpes decipie-
Si lingvā haberes, esses magna Iovis avis. (bat,
Continuò v. is eum abjecit, ea ipsum comedit,
Habes Corve omnia, mentem solam compara.

AFFABUL. *Adversus eos qui adulationibus
delectantur.*

De Ranis & Sole.

20

Ob nuptias Solis lætabantur Ranæ.
Quædamq; ad eas ait, O miserum genus,
Nam si solos radios Solis timemus,
Si genuerit filios, quis eum feret?

AFFAB. *Adversus eos, qui suo damno præ
ignorantia gaudent.*

De

Περὶ Ὁρείθου ὡν χρυσοῦ τιμῆσεως, καὶ
Φιλαργύρου.

Ἐπιτῆι χρυσοῦ ὡν ὄρνις εἰσάπαξ.

Καί τις πλανηθεὶς χρυσοφασίης τίνος φρένα,

Ἐΐτανε ταύτην χρυσοῦ ὡς λαβῆν θύλακ.

Ἐλπὶς δ' ἄλλου δώρου ὠλίγη τόχης.

Ἐπιμόδιον, πρὸς τὰς ἐλπίδι κέρδους εἰς ἡμίαν ἰν
μικροβυχίως ἐμπιπῆσθαι.

Περὶ Ἀστρονομίας καὶ Ὀδει-
πείας.

Ἀστροῖς περισηπῶν τις ἄστρονομία,

Πίστη δελφῶς πρὸς φρένα. τυχῶν δέ τις

Ὀδειπῶν, σίνεσι ταῦτ' ἴσθαι, λήγων

Νοῦθ' ἄρα ἀποβλήσει, τίνος γινώσκεις;

Ἐπιμόδιον, ὅτι ποσὶ τὰ ἰνιστὰ μὴ γνώσκεις,
τὰ μέγιστα βουχῶσαι γινώσκεις.

Περὶ Ἰππῶν καὶ Κόπρας.

Ἡ ἐξ ἴππων ἀγροβία τὸ ἰππῶν,

Ὀρμῶν δ' ἄλλου ἴππων δ' ἀνιμῶν ὄρνις,

Ἐκείνη ἐπὶ δάκρυ, δύνων σύμμαχον

Ἐύπειρον ἄστρον πρὸς σφαγίαν ἔσθαι.

Ἐπιμόδιον, ὅτι αἱ ἔχθραν τίνος καὶ εἰς ἀστέριον
ἐπὶ τὸν ἰππῶν.

Περὶ

De G

Orum
Quidam
Eam occ
Sed spes
A

A

D

Stellis
Cadit im
Viator f
Animu

A

Pugna
Impetu
Sese dedi
Viro ju

A

N

De Gallina, aureum ovum pariente,
& Avaro.

21

Ovum aureum Gallina semel peperit,
Quidamq; Avarus, deceptus animo,
Eam occidit, aurum accepturus.
Sed spes perdidit majus fortunæ donum.

*AFFAB. In eos, qui spe lucri in damnum ex
pessillanimitate incidunt.*

De Stellarum Speculatore, &
Viatore.

22

Stellis intentus quidam stellarum speculator,
Cedit imprudens in puteum: sed quæ superveniens
Viator suspiranti hæc inquit, dicens: (vides?
Animum quæ applicuisti fursu, o optime, terram non

*AFFA. Quod plerique, cum presentia nesciant,
futura cognoscere gloriantur.*

De Equo & Apro.

23

Pugnabat Equus cum ferocissimo Apro.
Impetum v. feræ Equus cum penitus non sustineret,
Sese dedit, invento socio,
Viro jugulandæ feræ perito.

*AFFAB. Quod nonnulli ob inimicitias in ser-
vitiem sese dedant.*

De

Περὶ Ἀνδρὸς μίετρον Θ , καὶ Δυσίμ
ἰτ αἶσαν.

Ἐρωμῆος δὲ ἄχην αἰὲρ μίετρον,
Χρόνῳ δ' ἑυλοχῆσαι πάντῃς τρόπῳ,
Ἡ μὲ μελαίνας, ἢ ἴσθνας ἱφροῦ,
Ἐξ ἧν ψιλῶδας, πᾶσι ὠραθῆ γίλιος.

Ἐπιμύθηον, πρὸς τὸς εἰς δύο ἵκαντία πράγματα
ἑαυτὸς ἰμβάσσοντας.

Περὶ Αἴτῳ τε καὶ Κολοῖδ.

Ἀρνὸν κατὰ πᾶσις ἀλῆος κατὰ ρησῆος,
Ἰλῶν λοιοῖος, ἰο κριτῶ πρᾶτῃς τάδε.
Οὐ εἶλε ποιμῆν πᾶσις δ' ἰφῶνς τὸτό τι.
Ἐμοὶ λοιοῖος, αἴτῳ δ' αὐτῶ πηλῆς.

Ἐπιμύθηον, ὅτι οὐ δὲ μμῆσσαι τὸς κριτῶ
τους.

Περὶ Κολοῖδ τε καὶ ἄλλων ὀρνέων.

Ἀλλ' ὄρῃσις πᾶσισις ἡμφοσμῆ Θ ,
κῆχς λοιοῖος ὀρνέων κᾶρ φῆσιν.
Πρᾶτῃρ ἢ δῶρεν ἢ χιλῶν ἡρπᾶς,
Μετ' ἰω ἀπαῖσθ, ἑτ' γυμνὸς σίφῃθ.

Ἐπιμύθηον, ὅτι τὸ ἢ ἔρᾶνς ἰάκ Θ δῖα
λύντῃ.

Περὶ

FABVLÆ.

351

De Viro mysticapillo & duabus

Anaicis.

-24

Amicas duas habebat vir mysticapillus,
 Etate autem & moribus omninò dissimiles.
 Altera nigros capillos, albos altera, evellebant.
 Quapropter depilatus, omnibus ridiculo fuit.

AFFAB. *Adversus eos, qui in duas res contrarias sese injiciunt.*

De Aquila & Cornicula.

25

Agnum devolans Aquila quàm rapuisset,
 Idq; vidisset Monedula, in Ariete facit eadem:
 Quà pastor cepit, puer aut clamabat tale quid,
 Mihi Monedula, Aquila autem sibi est.

AFFABULATIO, *Quòd non oporteat imitari præstantiores.*

De Cornicula & cæteris Avib.

26

Alicnis pennis induta
 Gloriabatur Cornicula præstare Avibus.
 Primum donum Hirundo rapuit,
 Post eam omnes, hinc nuda inventa est.

AFFABUL. *Quòd ex collatione pulchritudo dissolvatur.*

Περὶ Αιτῶ τε καὶ Οἰσῶ.

Βίβη τὸ σῆδ' ὅτι κίτος τρώει πάλαι.
 Αἰγῶν ἢ βοῶν ἢ βοῶν πάλαι ἀδελφῶν.
 Βλαπῶν δ' οὐδὲν ἄπειρ' ἰσθμῶν κείνων.
 Βαβαί, τῆσδε μετ' ἰσθμῶν ὁδῶν.
 Ἐκμάθων, πρὸς τοὺς ἐν τῶν ἰσθμῶν κενῶν πάλαι.
 χεῖρας.

Περὶ Θηρῶν καὶ Ὀρνέων μύθων, καὶ
 Στεφῶν.

Ἦσσι πεφύκει θηροί, καὶ ὅτι πάλαι ἴσθμῶν,
 ἢ λω κένυσα στεφῶν, ἢ τὸς δ' ἰσθμῶν.
 Εἶνει μὲν ἔστι, ἐν μέρει ἢ θηρῶν,
 ἢ τῶν κενῶν δεκνύσασθαι θηροί πάλαι.
 Ἐκμάθων, πρὸς τοὺς ἐν τῶν ἰσθμῶν ἀσθμῶν, καὶ
 πάλαι ἰσθμῶν ἀσθμῶν.

Περὶ Χειρῶν τε καὶ Κεῖρας.

Ἦσσι χεῖρας ἰσθμῶν κενῶν
 ἢ τῶν, ἢ τῶν κενῶν πάλαι ἀσθμῶν.
 ἢ δ' αὐτ' ἰσθμῶν, ἢ πάλαι ἰσθμῶν.
 ὅτι γὰρ ἰσθμῶν, ἢ τῶν κενῶν.
 Ἐκμάθων, πρὸς τοὺς πάλαι ἰσθμῶν ἀσθμῶν
 ἀσθμῶν.

Sagitt
 Dolens a
 Videns a
 Page, per
 Af

Dep

Omnes
 Capta est
 Esse quid
 Volucris

Af

d

D
 Hirund
 Cujus pro
 Hæc autē
 Vbi enim

Af

rain

De Aquila & Sagitta. 27

Sagittâ pectus Aquila vulnerata est olim.
 Dolens aut postea sedebat admodum plorâs.
 Videns autem sagittam pennatam, ait:
 Pape, penna me pennatam occidit.

AFFABULATIO, *In eos qui à suis mala patiuntur.*

De pugna Ferarum ac Volucrum,
& Struthione. 28

Omnes inter se fere & volucres cõcertabâr,
 Capta est Struthio Lybica, q̄ hæc decipiebat,
 Esse quidem avis, ex parte verò fera,
 Volucris caput, feris pedes ostendens.

AFFAB. *Adversus eos, qui duobus serviendo dominis utrosq; decipiunt.*

De Hirundine & Prætorio. 29

Hirundo fixit nidulum super Prætorio,
 Cujus prolem lædit Serpens.
 Hæc autè dixit, O ingemiscendam fortunam:
 Vbi enim ultio est, sola offensa sum.

AFFABULATIO. *In eos, qui malum à bonis patiuntur.*

Πρὸς τριῶν Βαῶν ὁμοφώνων, ἔτα ἄνομο-
φώνων, καὶ Λιούθ.

Οὐόφρονος ἐνέμοιο τρεῖς ὁμοῦ βάβω,
Οὐς ἔλε θηρὲ λαπῆ παλαιὸς λίου.
Εχθρας ἢ μίση, καὶ μάχης διαχίσις.
Επασεν ἐμβέβρωκε γυνὴν ὡς ἴσα.

Επιμύδιον, πρὸς τὰς χριστιανὸς ἐν τῷ ἰδιωτῆ, καὶ διὰ
τὸ το ἰακίως πώχουσις.

Πρὸς Γεωργίου καὶ Γεράσιου.

Ἐδη γράσαντι πῆξεν τις σπορὸς πάλιν.
Μιθ' ὧν πικρὰ γού ἔλεμ, ὅς θηρὶν μάχην.
Εφη δ' ἀρετῆς, ὡς φίλθ. ἢ ἔσθ μοι.
Αλλ' ἢ πᾶσι λαβῶσα, σὺν ἰακίως ἔχθ.

Επιμύδιον, πρὸς φίλον τινός, ἐν ἑμῶν τοῖς ἐχθροῖς
τῷ φίλῳ αὐτῷ.

Πρὸς Κωνσταντῆν Εἰδωλῶν αὐτῷ ἐν
τῷ ὕδατι.

Φίλον πῆξεν πικρὸν ἰακίω ἰακίως.
Κύψιν ἰακίω, ἔλεμ εἰς ὕδαρ βλάτης.
Χαυτῶν ἢ λοιπῶν τῷ ἰακίω λαβῶν ἰακίως,
ἄπιστος ἔπειτο καὶ τῷ ἑπὶ ἰακίω.

Επιμύδιον, ὅτι ἐπικροτήτων μάχων ἰακίω τῷ.

De tribus Bobus concordibus, inde
discordibus, & Leone. 30

Concordes pascabantur tres simul Boyes.
Quos nē ferus quidē lædebat Leo.
Cum v. inimicitarū odio & pugna discessisset,
Singulos devoravit nudos ut unum.

AFFAB. *Adversus eos, qui à suis dissident, &
propterea mala patiuntur.*

De Agricola & Ciconia. 31

Gruibus tetendit Agricola quidā laqueum,
Cū quib. Ciconiā cepit, q̄ vehementer lugebat.
Dixit aut Agricola, Ut amica quidē tu mihi es:
Sed laqueus qui cepit te, cum malis tenet.

AFFABUL. *In amicum cuiusdam conjunctum
cum inimicis amici ipsius.*

De Cane & Imagine ipsius in
aqua. 32

Canis propter flumen carnem ferens,
Quum se acclinasset, aliam in aqua videt:
Hiscens aut ut inferiorē aliam carnem caperet,
Priyatus & eā est, cujus compos erat.

AFF. *Quod cupidus magis damno afficitur.*

Περὶ Οὐσ καὶ Ἄλλος, καὶ
Σπύγων.

Περὶ τῶν πόρων, φέρων ἢ ἄλλος ἔνθ.
Ερῶ τε καὶ πείρωσι καφιδέας βαρῶ.
Σπύγων δ' ἵκιστα πλῆθ' ἔτιος ὡς φέρων,
Βισῶν ἱκαντὶ δυστυχῶς ἀπεικνίγη.

Επιμύδιον, ὅτι ποικίλως προσδενία λέγεται, αἰ-
ζαμίας λεταυρῶ.

Περὶ Καμῆρ καὶ Διός.

Κορῆ δὲ καὶ καμῆρ ἔστι λέγεται,
ἢ ἄλλος κηρύττει τ' ἀδελφίως.
Ἡμεῖ γὰρ αὐτῶν λοιπὸν αἰτῶ καὶ λέγεται,
καὶ ἄλλοι πᾶσι πᾶσι ἀρχίστη πείρη.

Επιμύδιον, ὅτι ἀπὸ τῆς Θεῶν αὐτῶν τὰ προσέ-
κνηται.

Περὶ Λύμα καὶ Ἀρτίος.

Λύμα πρὸς ἄρτι φωνῶν ἢ πρὸς ἄρτι
Υδρὸς τῆς ἄρτιος, ἢ ἄρτι γαστρός ἄρτιος,
καὶ πᾶσι ἄρτιος τῆς ἄρτιος ἀρτίος πείρη.
Θείων γίνονται, ἢ ἄρτιος ἄρτιος, ἢ ἄρτιος ἄρτιος.

Επιμύδιον, πρὸς τὸς ἀρτίος φωνῶν ἄρτι-
καμῆρτος.

De Afino & Sale, &
Spongiis.

33

Transiens fluviū, onus salis portabat Afino,
In quo etiam cecidit levatus onere.
Dehinc cum itidem multum spongiarū ferret,
Cecidit spontè, & infelicitè suffocatus est.

AFFAB. Quòd plerunq; exspectatio lucri in
dammum incurrit.

De Camelo & Iove.

34

Curva Camelus à Deo petebat cornua,
Quam derisit ob malum consilium.
Mittit enim ei de cætero aures & caput,
Ut ab omni parte foret turpissima.

AFFAB. Quòd oporteat à Deo convenientia
petere.

De Lupo & Agno.

35

Lupus Agno inquit, Nonne dudum tu mihi
Aqua perturbasti? nupè ex ventre natus sum,
Et quomodo aqua perturbarim, aestio quando,
Cœna fiet mihi, sive jure, sive injuriâ.

AFFAB. Adversus eos, qui intrepide palam
injurii sunt.

Περὶ Δειλῶ Κωνηγῶ καὶ Παι-
μλίⓄ.

Δειλὸς λικηγὸς πρὸς τιν' εἶπε ποιμελίας,
κίπκ λιοῦⓄ ἰχθυ ἄδ' ὅθ, μὲ φράσσω.
Σοὶ τῶτον, εἴπω, ἰδίλει, δείξω, τίλας
ἸχθⓄ. λικηγὸς εἶπερ, ὅ βιτῶ πλίον.

Επιμύθηον, πρὸς ἀνδρῶνας θρασυῖς πρὸς λόγος,
καὶ πρὸς ἔργα δειλῶς.

Περὶ Ἰππώτου καὶ Αἰγροῖου.

Ἡτὴ λαθεῖν ἀγροῖου λαγῶν ἰππώτης,
λαθεῖν ἢ χροῖ τῶτον, ἠρώτα, τίσι;
καὶ πάλιν ἐθέλασεν, ἀγροῖου Ⓞ δ' ἔφη
Μὴ σπύδι, σοὶ δώρημα τῶτον προσφῶν.

Επιμύθηον, πρὸς τὸς ἐξ ἀνάγκης παραίτημένους
τὰ ἴδια.

Περὶ Δύου καὶ Ουῦ.

Ὁδῶσιν ἤλερ ἄλιν ἐξ ὄνυ λόνⓄ.
Αἰτῶν ἢ μισθῶν, πλῆθη τῆ λαξ τῶν γίνων.
Δύου Ⓞ δι φησι, τίως μαγορⓄ ὄν πάλια
Ἰωταρῆος μετῆλθον ἔργ' ἀσκήσις;

Επιμύθηον, πρὸς τὸς πῶ ἰδίαν τέχνην λατομῶν
παύσιτας, καὶ ἔργων μὴ βρομῶν ἐπὶ βλαβῶν.

Timi
Siabi L
Tibi p
Veltig
A

Peteb
Accepto
Et Equ
Ne festi
A

Ex Af
Polcens
Lupus a
Medicina
A
q

De Venatore timido, &
Pastore.

36

Timidus Venator Pastori cuidam ait,
Sicubi Leonis vestigia nôsti, dic mihi.
Tibi ipsum, ait, vis ostendam propè
Vestigium. Venator ait, Non quæro amplius.

AFFAB. *Adversus homines audaces verbis,
& factis timidos.*

De Equite & Agricola.

37

Petebat Leporem ab Agricola ut acciperet
Accepto eo manibus, rogabat, Quanti? (Miles.
Et Equum admisit. Agricola autem ait,
Nè festina, tibi donum hoc offero.

AFF. *Adversus eos, qui necessario recusant
res suas.*

De Lupo & Asino.

38

Ex Asino clavum dentibus extraxit Lupus.
Pescens v. mercedem, percutitur calcib⁹ gena.
Lupus a. inq^t, Quomodo coc⁹ cum es⁹ olim,
Medicinæ opera indignè exercui?

AFFAB. *In eos qui propriam artem derelin-
quunt, & aliam aggrediuntur incommodè.*

Z 5

Περὶ Λύκας καὶ Περσῶν.

Εἰς λαμῶν ὄσων ἐπιπύργη ἡ λύκας,
Μισθῶ δ' ἑλὼν γέρω· ἢ τῆ πῖο χάρι.
Ζῶν τρέχλην ἐν λύκας λαμῶ φέρων,
Μισθ' ἕως μηδὲρ μηδὲρ, ἢ τῆτο σκίπυ.

Επιμῶδιον, πρὸς τὸς ἐπιμῶδιον πρῶτον ἑ-
χάρου σκίπυ, καὶ μετὰ τὸ σκίπυ ἐπιμῶδιον
μηδὲρ.

Περὶ Ταύρων καὶ Τράκων.

Κλαυθὸν ταύρων ἐξ ἑὸς λείπεις τράκων,
Ἐμ θύρ λείων δίκων, ἢ τῆ σκίπυ
Περὶ με μὲν λείων, ἢ τῆ σκίπυ,
Ἐγὼ δὲ σκίπυ ταύρων τῆ καὶ τράκων ἄν.

Επιμῶδιον, πρὸς τὸς καὶ τράκων ἐπιμῶδιον
ὑπὸ κλαυθὸν, καὶ φέρων ἑπιμῶδιον.

Περὶ Μόρμων καὶ Τίτλων.

Ἡτὶ τροφῶν μόρμων καὶ τίτλων ἑπιμῶδιον,
Μόρμων δ' ἑπιμῶδιον τῆ τίτλων ἑπιμῶδιον,
Μοῖον τίτλων, ἑπιμῶδιον ἑπιμῶδιον.
Χαμῶν ἑπιμῶδιον, φέρων τῆ τροφῶν ἑπιμῶδιον.

Επιμῶδιον, πρὸς τὸς με μὲν τίτλων ἐπιμῶδιον
πῖον, καὶ μετὰ τὸ ἐπιμῶδιον τῆ τροφῶν ἑπιμῶδιον.

Περὶ

In Lu
Merced
Salvum
Nullam
A

Exp
Quem f
Nili me
Scires q
A

Petel
Sed For
Quod a
Hymet
A

FABVLÆ.

361

De Lupo & Grue.

39

In Lupi gutture os infixum erat, (pretium.
Mercede autem cum extraxisset Grus, petebat
Salvum collum ex Lupi gutture ferens,
Nullam aliam mercedem, quam hoc cōsidera.

*AFFAB. In eos, qui periculosum negotium ag-
grediuntur, & post conventionem querunt
mercedem.*

De Tauro & Hirco.

40

Expellebat Taurum ex suo cubili Hircus.
Quem ferus Leo insectabat: ait autē suspirans,
Nisi me Leonis timor perterreret,
Scires quanta & Tauri & Hirci vis sit.

*AFF. in eos, qui affici injuriā ferunt à parvis,
metu aliorum majorum.*

De Formica & Cicada.

41

Petebat à Formica Cicada cibum, hyeme:
Sed Formica ait, Quid æstate faciebas?
Quòd æstate acute caneret, dixit.
Hyeme salta, inquit, nè ama cibum.

*AFFABUL. Adversus eos, qui in juventute
nolunt laborare, & propterea in senectute
mendicant.*

De

Περὶ Ὀφείας καὶ Γουργυδ.

Εὐχαλί τις γουργυδὲς ἐν λύθηποις ἴφρι
Ὀφθαλμοῖς ἐπὶ ἡθρῆς καὶ ἴφρι.

Ἐπιπέρι τ' ὀφθαλμοῦ, λιπῆσανι τάχῃ.

Ἐπιπέριον, ἔτω λιπῆσαι ποῖοσι τὸς οὐβγύτας.

Περὶ Χελιδῶν καὶ Ἀυδῶν.

Ἄγρῳ χελιδῶν μακροῦ ὀφθαλμοῦ,

Ἐὶρ δ' ἠρῆμοις ἐγκαθηλιῶν ἴλας

Ἀυδῶν ὀφθαλμοῦ. ἢ δ' ἀπεθρῆς

Τῶν ἴτω ἀφρονῶν πεσῶν ἄλ' ὄφρι.

Χ' ἢ ἄλ' χελιδῶν φουσι, βίαις φιλτάτη,

Πρῶτον βλῆσαι σι, σῆμαρ μίση θράνη.

Ἀλ' ἄλ' ὀφθαλμοῦ, πρὸς ἴπαιρ ἀνθρώπων.

Ζῶντι καὶ ἡμῶν, καὶ φιλῶν καὶ ἴφρι,

Ὅπῳ γουργυδὲς, καὶ χι θηροῖς ἄσαι.

Τῶν δ' αὐτ' ἀυδῶν ὀφθαλμοῦ ἡμέφρι,

Ἐα μὲν πρὸς ἡμῶν ἀσκήτοις.

Ὅτι καὶ μὲν πρὸς, ἢ μίση ἀνθρώπων

Μνήμη πάλαιων συμφροῶν ἀνασκήτοις.

Ἐπιπέριον. ὁ μὲν δ' ἄλ' ὀφθαλμοῦ, ἔτι λιπῆσαι ἐν ἠρῆ-

μοις ἴτω ἀλῆτως, ἢ σινοικῶν ἐν πάλαισι τοῖς

ἡμῶν.

Τῶν τ' Γαβριὲ μύθων τέλῃ.

Agri
Frigid
Percuss
A

Pro
Reperit
Acute ca
Iym im
Et Hic
Primū
Sed ven
Concu
Vbi ag
Cui Lu
Sine me
Nam do
Memori

A

FABVLÆ. 363

De Serpente & Agricola. 42

Agricola quidam in sinu fovit Serpentem
Frigoribus: ubi autem calorem sensit,
Percussit eum qui fovit, atq; occidit statim.

AFFAB. Sic malitrahant bene-factores.

De Hirundine & Luscinia. 43

Procùl ab agro Hirundo volavit.

Reperit autem in desertis sedentem sylvis
Acute canentem Lusciniam: ea verò lugebat
Itym immaturum excessisse è vita.

Et Hirundo inquit, Charissima salva sis,
Primum hodiè te post Thraciam video.
Sed veni rus & in domum hominum,
Contubernalis nobis, & chara habitabis.

Vbi agricolis, & non feris cantabis.

Cui Luscinia canora respondit,
Sine me in petris manere desertis:

Nam domus omnis & consuetudo hominum
Memoriam antiquarū calamitatū reaccendet.

AFFAB. Fabula significat, Præstare sine do-
lore vivere in desertis, quàm cum malis ha-
bitare in civitatibus.

Fabularum Gabriæ FINIS.